

би стомахъ-тъ на дѣтенце-то, и второ, неприготовено-то, неузрѣло-то млѣко не му понесе, а му докара блюваніе, қиселинѣ, грызение у корема, дрискавицѣ. Оттука поносѣ излиза та дѣте-то усѣща болезнины и реве, а майка-та сяка, че то плаче отъ гладъ та пакъ го кани и сили съ нѣнкѣ; дѣте-то ѣ хване, бозне нѣколко минути и съ това ся поукроти; нѣ отведнаждъ пакъ му дойдѣтъ новы болкы и горко-то земе еще поягката да нищѣ, па все така си врѣви.

Изобщо криво мыслятъ майки-ты, — и то майки, които ся имѣтъ за опытни, — кога казвать, че дѣте-то плакало само отъ гладъ, а никакъ не смыслятъ, че дѣте-то само плачешкомъ и ревешкомъ може да каже нѣчто и да обади дѣ какво го задѣва и боли. Ако реве дѣто-то, майка-та нека ся потруди да види да ли не е това отъ нечистотѣ, да ли не е сир. измокрено та иска да го очистять и да му турять сухо. По нѣкога дѣте-то плаче отъ напонъ и иска съ плачь да ся освободи отъ него. Чясто дѣте-то плаче и отъ това, че лѣжи накриво или че му гложде та иска нѣкакъ да ся прѣмѣсти, или реве отъ това, че е стягнѣто повито и тѣсно умотано. Разглядашь ли всеичко, ты скоро щешь-позна, че дѣте-то тврѣдѣ рѣдко плаче отъ гладъ или отъ жѣдѣ, и тогава малко ще тя е грыжа за съвѣты-ты на оныя прѣмѣдры бабичкы, които зарѣчять да ся надоява дѣте-то на чяса, чтомъ крѣкне. Еще ти забѣлѣжямъ, че, кога реве дѣте-то па ревошь-тъ му е нѣкакъ прѣдранъ, то показва че му е прѣсѣхнѣло гърло; тогава дай му да пине и гърло-то му ще ся оправи.